

noget broget Beskaffenhed. Det vil vel komme til at bestaa af Medlemmer af de fleste Partier her i Salen. Dog tør jeg maa-ske gaa ud fra, at det radikale Parti nogen-lunde udelt vil slutte op sammen med Flertallet. Det radikale Parti er saa heldigt at have en fremragende Fører, og det er saa heldigt, at denne fremragende Fører en Gang i sin Ungdom derom har skrevet nogle Linier, som jeg med Formandens forventede Tilladelse gerne vil have Lov til at citere ved denne Lejlighed:

„Den Gang Pandolfe blev gammel og stram, Skiftede hele Verden Ham!

Den Drik, der smagte før vor Filur,

Den blev nu pludselig eddikesur.

Den Drik, han vraged før med Foragt,

Den har til Gengæld ham kostelig smagt.

Den Gang da Verden skiftede Ham,

Blev vor Pandolfe saa sur og stram,

Den Drik, han selv ikke mer tør nyde,

Den vil han alle os andre forbyde,

Da Staklen selv bliver Afholdsmand,

Skal alle vi andre begejstres for Vand.“

Disse Ord, som det ærede Medlem Hr. Rode i sin Tid skrev i sin Bog „Harlekins Omvendelse“, ønsker jeg ikke at gøre til mine, og jeg ønsker slet ikke at parallelisere dem med nogen Persons eller noget Partis Stilling, men jeg har kun fundet, at de passede saa godt til den hele Situation, at det vilde være urigtigt ikke at drage dem frem af Forglemmelsen.

A. C. Meyer: For at begynde med en lille Bemærkning, der refererer sig til den foregaaende Sags Behandling, skal jeg sige, at jeg betragter mig i Øjeblikket som Ord-fører for et Parti, i hvilket der er højst forskellige Meninger, og jeg turde maaske knytte dette ogsaa til de sidste Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem Hr. Pürschel, naar han mente, at det radikale Parti vilde troppe op omkring det Medlem indenfor Partiet, der i stærkest Grad repræsenterer Afholdssagen. Jeg tror ikke, det er rigtigt. Jeg tror, der ogsaa blandt de Radikale er forskellige Standpunkter, men det skal jeg ikke fordybe mig i; det vil jo vise sig ved Afstemningen. Een Ting ved jeg kun, at det Standpunkt, jeg indtager, ikke deles af alle Medlemmer indenfor mit Parti, at Meningerne her er i meget høj Grad forskellige, saaledes at man slet ikke kan tale om Partirammer mere, naar man kommer ind paa dette Omraade.

Ikke desto mindre tror jeg, at jeg vil være i Stand til i nogen Grad at forsvare mit Standpunkt, og jeg skal gerne søge at meddele det ogsaa til andre, der ikke deler

den Opfattelse, jeg har. Jeg skal ganske kort gennemgaa, hvad jeg mener om denne Sags Hovedpunkter. Der er stillet et Ændringsforslag til Landstingets Forslag, hvorefter man fører Bevillingstiden tilbage til 5 Aar. Jeg gaar nu ud fra, at hvis en Mand driver sin Forretning paa en værdig Maade, vil man ikke kunne nægte ham Fornylelsen af Bevillingen. Jeg anser derfor 5 Aar for at være tilstrækkeligt; derimod mener jeg, at Revision af Vedtægterne meget godt kan gennemføres paa den Maade, at man lader det ske hvert 10de Aar, ikke just hver 5te Aar.

Hvad Forslaget om at lade Alkoholprocenten stige fra $2\frac{1}{4}$ til $3\frac{1}{2}$, saaledes at man kommer over den nuværende Skattegrænse og derved ud over Restriktionerne, skal jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at jeg ikke har hørt, at Folk var misfornøjede med, at de ikke kunde faa mere end $3\frac{1}{2}$ pCt. Alkohol i Bajerens. De kan jo, hvis de endelig har Lyst til det, godt blive fulde af $3\frac{1}{2}$ pCt. (Et Medlem: Der skal meget til). Der skal ikke saa forfærdelig meget til. Til Folk, der er vant til at drikke betydeligt, skal naturligvis Kvantum'et være en hel Del større, men for et Menneske, der lever ganske normalt, for ikke at tale om en Afholdsmand, tror jeg, at en Bajer med $3\frac{1}{2}$ eller mellem $2\frac{1}{4}$ og $3\frac{1}{2}$ pCt. Alkohol er fuldt tilstrækkelig til at tilfredsstille det. Krav, man stiller til en Drik, i hvilken der skal være Alkohol. Jeg har kendt en Mand — han var for Resten ikke Afholdsmand — han drak en Gang 16 Flasker Kroneøl paa en Time; det var en barbarisk Straf, forekommer det mig, men man kan i Virkeligheden meget godt blive beruset deraf. Jeg forstaar ikke, hvorfor man overhovedet vil have Alkoholprocenten højere, og jeg tror heller ikke, der kan være nogen anden Begrundelse for det end den ene, at man meget hurtigt vil mærke Alkoholens Virkning; men det finder jeg mig sandelig ikke beføjet til at indrømme Nødvendigheden af.

Naar det nu for et Kardinalpunkts Vedkommende med Hensyn til Spørgsmaalet om Nedstemning af Kroer er forlangt af Folketingsudvalgets Flertal, at man skal kunne lade 25 pCt. af Vælgerne forlange en Afstemning, og man fra anden Side mener, at det er en frygtelig Situation, man derved kommer ind i, saa skal jeg først notere, at Landstinget dog har gjort en Indrømmelse i de 35 pCt., det er et Fremskridt, som det ikke er uden Betydning at understrege; men dernæst: hvilken Fare ligger der i, at et vist Antal af en Kommunes Beboere kan forlange Afstem-